

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Zesłanie Ducha Świętego 2006 r.

ISSN 1732-6885

ŚWIADECTWO DUCHA I NASZE

Wyobraź sobie, że minęło milion lat. Ostatni człowiek dawno już umarł. Na Ziemię przybyła wyprawa z innej galaktyki. Odnaleźli ślady naszej cywilizacji. Autostrady, lotniska, stadiony, resztki betonowych osiedli. Wśród ruin kasety i dyskiety. Raport brzmiał: „Tę planetę zamieszkiwało plemię dzikusów, których głównym zajęciem była brutalna walka. W wolnych chwilach oddawali się seksualizmowi bez przestrzegania jakichkolwiek zasad moralnych. Gromadzili wielkie sumy pieniędzy, które bezsensownie trwonili”. Przepraszam Ziemian, jeśli ich ubodłem. Zresztą – ja też jestem Ziemianinem... Cokolwiek człowiek czyni, zostawia ślad w otaczającym świecie. Ślad ten jest świadectwem ducha, wiary i przekonań, wartości, nadziei i oczekiwań. Czy chcemy, czy nie chcemy – każdym czynem, każdym słowem, każdą myślą świadczymy o bogactwie lub o ubóstwie swojej osobowości i naszej cywilizacji. A Jezus, Ziemianin z wyboru, mówił na swej ostatniej ziemskiej wieczerzy tak: Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. Od tamtej Wieczerzy minęło prawie dwa tysiące lat. Jakie jest świadectwo Bożego Ducha o Jezusie? Czy w ogóle jest? I czy kogoś interesuje?

Zaczął się wszystko pięćdziesiąt dni po zmartwychwstaniu Jezusa. Najpierw był szum z nieba, jakby uderzenie gwałtownego wiatru. Potem zaś języki jakby z ognia. To było bardzo zewnętrzne, choć bardzo potrzebne, by przykuć uwagę mieszkańców Jerozolimy. Zaraz też objawił się dar mowy i rozumienia. Ale i to było mało Duchowi Świętemu. Napelnił uczniów Jezusa darem przemiany: odwaga i mądrość stała się ich siłą. I tego mało: darem wiary Duch ubogacił tysiące uczestników tego wydarzenia. Wkrótce wiara zaowocowała miłością i radością. Ale wszystko miało charakter propozycji: możesz przyjść i słuchać, ale nie musisz. Możesz uwierzyć, ale decyzja należy do ciebie. Możesz związać się ze wspólnotą

wierzących, ale tylko dobrowolnie. Dziś też potrzeba owego jakby wiatru, potrzeba owych języków jakby z ognia. Potrzeba nieco widowiskowego scenariusza, by przykuć uwagę Ziemian. I Boży Duch nie skąpi takich znaków. Są nimi choćby postaci świętych – niektóre, jak np. Ojciec Pio, niezwykle. Niektóre, jak np. Matka Teresa, tak zwyczajne, że aż przekraczające nasze wyobrażenia. Niektóre, jak np. siostra Faustyna, zaskakujące w swej prostocie sięgającej samego Boga.

A czy postać Jana Pawła II nie jest jednym z elementów tego niezwykłego, widowiskowego scenariusza Bożych znaków? Schorowany i niemłody już Papież, który przyciąga tłumy? I widać, że ma im coś do powiedzenia, bo wciąż go słuchają – starzy i młodzi. Powiada Jezus: Duch Prawdy będzie świadczył o Mnie... Ale wy też świadczycie... Wicher i płomień ognia były znakami bezwolnymi. Duch Święty zawładnął materią w niepojęty dla nas sposób. Ale chwilę potem Duch Boży zawładnął ludźmi. W sposób równie niepojęty. Ale – zauważ – nie zniewolił tych ludzi. Jak zresztą i Jezus nie zniewalał. Mówił: Jeśli chcesz... (Mt 9,7.21). A gdy

Ku Głębi...

*Czekam na Ciebie Ogniu
choć boję się Twego spalania
czekam na Twoje Światło
choć lękam się oślepienia*

*Czekam na wypełnienie pustki
choć nie wiem czy pomieszczę
Ciebie i Twoje Panie dary
boję się że pęknę*

*Czekam abys mnie wyrwał
i przesadził w Głębię
żebyś mnie wreszcie porwał
lecz boję się stracić siebie*

*Czekam na Twoje uzdrowienie
zranionego serca przez grzech
lecz przyzwyczaiłem się już
i nawet lubię to moje schorzenie*

*Czy ja wiem
czego ja właściwie chcę!?*

*A jednak chyba
mimo wszystko wiem
– chcę dojść do Głębi
bardzo chcę!*

Dlatego wołam o Ducha

o. Henryk Kałuża SVD

Judasz szedł Go zdradzić, nie owaładnął jego umysłem, lecz zostawił wolność decyzji. Nie chciałbym powiedzieć, że mamy być narzędziem Ducha Świętego, by ktoś nie pomyślał, że mamy być narzędziem bezwolnym i koniecznym. Siłą świadectwa jest nasza wolność. Wolność kierowana się zasadami płynącymi z głębin Ewangelii – wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku – mówi Jezus. Jesteście od początku i wiecie, jak wielka jest siła dobra, wiecie, czym jest moc mojej nauki i mojego życia, mojej śmierci i mojego zmartwychwstania. Uczynicie swoje życie świadectwem Ewangelii. Na co dzień. I niekoniecznie musicie być bohaterami. Wystarczy miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Tylko tyle? Tylko tyle. Żeby przez twoje życie, jak przez kryształową taflę, świat zobaczył Boga.

Ks. Tomasz Horak

Święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła

Święto Maryi, Matki Kościoła, obchodzone w poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego, zostało wprowadzone do polskiego kalendarza liturgicznego 4 maja 1971 r. przez Episkopat Polski – za zgodą Pawła VI. Dzień ten został wybrany dlatego, że Zesłanie Ducha Świętego było początkiem działalności Kościoła. Jak podają Dzieje Apostolskie, w momencie Zesłania Ducha Świętego w Wieczerniku obecni byli wszyscy Apostołowie, którzy „trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1, 14). Matka Najświętsza, Oblubienica Ducha Świętego, mocą którego w dniu Zwiastowania poczęła Jezusa Chrystusa, przeżyła w Wieczerniku wraz z Apostołami zstąpienie Ducha Miłości na Kościół. Od tej chwili Maryja, Wspomożycielka Wiernych i Matka Kościoła, towarzyszy Kościołowi w świecie.

Maryja jest Matką Kościoła. Tytuł ten dawali Matce Najświętszej teologowie już od początków dziejów Kościoła, a w ostatnim stuleciu papieże: Leon XIII, Jan XXIII i Paweł VI. Biskupi polscy złożyli Pawłowi VI memoriał z gorącą prośbą o ogłoszenie Maryi

Matką Kościoła i oddanie ponowne Jej macierzyńskiemu Sercu całej rodziny ludzkiej. Prymas Polski, kard. Stefan Wyszyński, w imieniu 70 biskupów polskich w dniu 16 września 1964 roku, podczas trzeciej sesji soborowej, wygłosił przemówienie, uzasadniając konieczność ogłoszenia Maryi Matką Kościoła. Powoływał się na doświadczenia naszego Narodu, dla którego Matka Chrystusowa, obecna w naszych dziejach, i zawsze przez nas wzywana, była ratunkiem, pomocą i zwycięstwem. Biskupi polscy zabiegali również bardzo o to, aby nauka o Matce Najświętszej została włączona do Konstytucji o Kościele, gdyż to podkreśla godność Maryi jako Matki Kościoła i Jej czynną obecność w misterium Chrystusa i Kościoła.

W 1968 r. Paweł VI potwierdził swoje orzeczenie o Matce Kościoła w Wyznaniu Wiary, w tzw. Credo Pawłowym. Episkopat Polski włączył wówczas do Litani Loretąńskiej nowe wezwanie: „Matko Kościoła, módl się za nami”. Wniósł równocześnie prośbę do Stolicy Świętej, aby wezwanie to znalazło się w Litani odmawianej w Kościele Powszechnym, i aby papież ustanowił Święto Matki Kościoła również dla całego Kościoła Powszechnego.

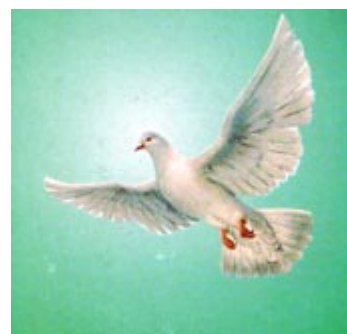
Dziesięć lat pełnienia dobra – to jeszcze za mało,

Jeden dzień pełnienia zła – to już za dużo.

Maksyma chińska

UMIĘJĘTNOŚĆ ROZRÓŻNIANIA

Jeden grzech, niby niewiele, a przecież już o jeden za dużo. Przede wszystkim dlatego, że pierwszym poszkodowanym przez zło jest zawsze ten, kto je popełnia. Kto zadaje się ze złem, ten jest pierwszą jego ofiarą. Biblia wyraża tę prawdę w słowach ostrzeżenia: „Uciekaj od grzechu jak od węża, jeśli się bowiem zbliży, ukąsi cię...” (Syr 21,2). To znaczy: wyjdzie ci na złość, zatruje cię jadem, nieraz i zdrowie zrukuje.

Aby chronić się przed szkodliwymi skutkami zła, aby na co dzień realizować biblijne zalecenia: „unikaj zła” i „czynń dobro” trzeba posiadać zdolność rozróżniania dobra i zła. Problem w tym, że owa ludzka umiejętność nie ma przywileju nieomyślności. Raz dlatego, że zło najczęściej nie występuje z podniesioną przyłbicą, lecz przywdziewa fatałaszkę dobra pozornego lub szermuje argumentami o wyższej konieczności, powszechnej praktyce i mniejszym złu. Po drugie dlatego, że ludzka zdolność rozpoznawania dobra jest często ograniczona i uszkodzona. Już to przez emocje i nieuporządkowane pragnienia człowieka, już to przez obiegowe półprawdy czy wątpliwe wartości poglądy, które on sobie nieopatrznie przyswoił.

Człowiek potrzebuje zatem światła z góry, pomocy ze strony Boga, roztropności, która przewyższa jego rozsądek, bystrość i doświadczenie życiowe razem wzięte. Człowiek Starego Testamentu prosił o tę pomoc słowami: „Naucz mnie czynić Twoją wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem. Twój dobry duch niech mnie prowadzi po równej ziemi” (Ps 143,10). My mamy do dyspozycji słowa z *Hymnu do Ducha Świętego*: „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź (...) Niech w drodze za przewodem Twym minimy zło, co kusi nas”.

Ks. Antoni Czczko SVD

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej – 15 czerwca

Uroczysta procesja Bożego Ciała przejdzie ulicami osiedla Piastów, po Mszy św. odprawionej w kościele o godz. 8.30.

Prosimy mieszkańców osiedla o włączenie się w przygotowanie oprawy tej uroczystości; przygotowanie ołtarzy, dekorację balkonów i okien.

Niech nasze zaangażowanie w przygotowanie procesji i jak najliczniejszy w niej udział, będą świadectwem naszej wiary.

Jean Guittou

WYZNANIE WIARY

Wierzę w jednego Boga, Ojca, Syna i Ducha Świętego, prawdziwą Trójcę w doskonałej jedności. Wierzę, że Bóg jest czystym duchem, nieskończoną pełnią bytu, świadomości i miłości.

Wierzę w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszechświata widzialnego i niewidzialnego. Wierzę, że każde stworzenie poczyną się i rozwija tylko w więzi z żywym Bogiem. Wierzę, że Bóg jest wolny, że stworzył człowieka na swój obraz. Wierzę, że świat jest z natury dobry, a zło istnieje w świecie jedynie przez złe korzystanie z wolności. Wierzę, że Bóg dopuszcza zło wyłącznie po to, żeby wywieść zeń większe dobro.

Wierzę w Boga jedyne Syna, zrodzonego przez Ojca w wiecznych dziejach. Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, Światłość ze Światłości, zrodzony a nie stworzony, tej samej co Ojciec natury. A przez Niego wszystko się stało.

Dla nas i dla naszego zbawienia Syn stał się człowiekiem, przyjął ciało z Niepokalanej Dziewicy Maryi. Jezus Chrystus, prawdziwy człowiek i prawdziwy Bóg.

Żył między nami pełen łaski i prawdy. Uczył nas miłować Boga i ludzi. Pełnię wiary i miłości wyrażają ewangeliczne Błogosławieństwa. Błogosławieni ubodzy w duchu, cisi, miłosierni, czystego serca, w nadziei znoszący cierpienie, spragnieni sprawiedliwości, pokój niosący, prześladowani...

Ukrzyżowany za nas pod Poncjuszem Piłatem, cierpiał mękę i został pogrzebany. Trzeciego dnia zmartwychwstał, jak mówi pisma. Siedzi po prawicy Ojca. Znamy te fakty dzięki świadkom Jego życia, śmierci i zmartwychwstania.

Chrystus powróci w chwale sądzić żywych i umarłych. I Jego królestwo nie będzie miało końca.

Wierzę w Boga, Ducha Świętego, który jest Panem i dawcą życia, pochodzi od Ojca i Syna, od Ojca przez Syna. Z Ojcem i Synem odbiera tę samą chwałę. Ojciec, Syn i Duch Święty są jednym Bogiem. Duch Święty, który mówił przez proroków, dziś

mówi głosem Kościoła, prowadzi go i ożywia.

Wierzę w jeden, święty, katolicki, to znaczy powszechny Kościół, apostołski, czyli złączony z apostołami historyczną sukcesją. Kościół przedłuża wcielenie Chrystusa, jest Jego Ciałem. W tajemnicy świętych obcowania łączy wiernych tego świata z wybranymi na tamtych świecie. Wiernymi są wszyscy uczniowie Chrystusa, okazujący to lub ukryci, włączeni we wspólnotę faktycznie lub tylko intencją. Organizują się oni pod widzialnym przewodnictwem, tak jak wybrani przez Chrystusa uczniowie żyli prowadzeni przez Piotra.

Wierzę, że Duch Święty oświeca Kościół tak, by bez błędu interpretował przesłanie Chrystusa, a zwłaszcza natchnione przez Boga Pismo. Wierzę, że tak oświecony Kościół może uroczyście wyrażać się głosem następcy Piotra lub zebranych wokół niego następców Apostołów.

Wierzę, że gdy kapłan powtarza w czasie Mszy świętej słowa i gesty Jezusa z Ostatniej Wieczerzy poprzedzającej mękę, chleb i wino stają się samym Jezusem Chrystusem, Człowiekiem-Bogiem, który daje nam siebie jako duchowy pokarm na życie wieczne.

Wierzę, że ta Rzeczywista Obecność Chrystusa jest tym samym, co całkowity dar życia, jaki złożył Ojcu w ofierze krzyża.

Dażę do jedności wszystkich chrześcijan, za którą umarł Jezus.

Oczekuję zmartwychwstania umarłych i życia wiecznego, gdy Bóg będzie wszystkim we wszystkich.

przełożyła **Dorota Szczerba**

Rekolekcje w „Duszpasterstwie przy Osiedlu Piastów”

W uzupełnieniu informacji dotyczących naszej Wspólnoty zamieszczonych w numerze jubileuszowym gazetki podajemy wykaz rekolekcji w okresie trwania „Duszpasterstwa przy Osiedlu Piastów”.

W sierpniu roku 1986 zaistniała Wspólnota „Duszpasterstwo przy Osiedlu Piastów”. W roku 1987 na rekolekcje zaprosiliśmy Wiernych do Parafii św. Mikołaja, gdyż istniał jeszcze bardzo silny związek w Parafią Matką, a nie było możliwości przeprowadzenia rekolekcji w młodej, tworzącej się Wspólnocie.

20 – 24 marca 1988

rekolekcje dla dzieci – głosili duszpasterze miejscowi.

27 – 30 marca 1988

pierwsze rekolekcje dla młodzieży i starszych przeprowadził ks. Stanisław Bogaczewicz – student Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

12 – 17 marca 1989

rekolekcje dla wszystkich głosili ks. Henryk Waindzocho.

27 – 29 listopada 1989

rekolekcje dla dzieci głosił o. franciszkanin Roman Celary z Prudnika.

3 – 8 grudnia 1989

rekolekcje dla młodzieży i starszych głosił o. franciszkanin Roman Celary z Prudnika.

1 – 3 marca 1990

rekolekcje dla młodzieży głosili ks. Marcin Gajda – wikariusz z Głubczyc.

2 – 6 grudnia 1990

rekolekcje dla wszystkich głosili o. Marek Czyżycki – oblat z Kędzierzyna.

25 lutego – 1 marca 1991

rekolekcje jednodniowe dla dzieci (dla każdej klasy jeden dzień) głosili duszpasterze miejscowi.

1, 8, 15, 22 marca 1991

nauki rekolekcyjne dla młodzieży w kolejne piątki marca głosili o. oblat Arkadiusz Sędzielowski – ks. Janusz Dworzak i Barbara Charczuk z Poradni Życia Rodzinnego.

11 – 15 marca 1992

rekolekcje dla młodzieży i starszych głosili ks. Stanisław Durbas – proboszcz z Głębinowa.

5 – 10 kwietnia 1992

rekolekcje jednodniowe dla dzieci poszczególnych klas głosili księża miejscowi.

1 – 11 marca 1993

rekolekcje dla dzieci, młodzieży i starszych głosili ojciec Tadeusz Hajduk proboszcz parafii oblackiej w Kędzierzynie.

1 października Roku Pańskiego 1993 została utworzona w miejsce „Duszpasterstwa przy Osiedlu Piastów” Parafia p.w. Ducha Świętego.

JUBILEUSZOWA MSZA ŚWIĘTA W 20. ROCZNICĘ POŚWIĘCENIA PLACU POD BUDOWĘ KOŚCIOŁA

3 maja 2006 roku uroczystie obchodziliśmy jubileusz 20-lecia poświęcenia placu pod budowę naszego kościoła. Tak, jak przed 20 laty, uroczystej Mszy św. jubileuszowej przewodniczył ks. bp. Gerard Kusz, a koncelebrowali: ks. dr Alfons Schubert – pierwszy budowniczy kościoła, ks. proboszcz Edward Bogaczewicz oraz księży z dekanatu kędzierzyńskiego uczestniczący w konwencie dekanalnym. Księża bpa powitał Przewodniczący Rady Duszpasterskiej pan Tadeusz Kucharski.

Ekscelencjo księże biskupie.

Przed dwudziestu laty mieliśmy zaszczyt powitać Waszą Ekszelencję, na uroczystości poświęcenia placu pod budowę naszej świątyni, słowami zaczerpniętymi z Listu do Efezjan:

„A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.”

Dzisiaj z radością możemy stwierdzić jak bardzo te słowa stały się rzeczywistością naszej Wspólnoty parafialnej, która stała się duchowo i materialnie „mieszkaniem Boga Przez Ducha”.

Z ufnością powierzamy naszym patronom: Duchowi Świętemu i Najświętszej Maryi Pannie Matce Kościoła, wszystkie sprawy naszej Wspólnoty parafialnej.

Dzięki wielkiej ofiarności wiernych, kolejne prace przybliżają nas do poświęcenia naszego kościoła, które odbędzie się 21 października b.r.

Serdecznie witamy ks. bpa w naszej wspaniałej świątyni i prosimy o odprawienie Eucharystii i wspólne z nami odśpiewanie „Te Deum”, jako wyrazu naszej wdzięczności Bogu za Jego opiekę i błogosławieństwo w budowaniu kościoła i Wspólnoty.

Równie serdecznie witam wszystkich księży przybyłych z okazji konwentu i na tą jubileuszową uroczystość.

W czasie Eucharystii modliliśmy się w intencjach:

- Ojczyzny – z okazji Święta NMP Królowej Polski,
- jubileuszu 20-lecia poświęcenia placu pod budowę kościoła,
- zmarłych księży z dekanatu kędzierzyńskiego.

Na zakończenie Mszy św. Przewodniczący Rady wyraził wdzięczność księżom uczestniczącym w tej uroczystości.

Podziękowanie.

Pamiętam ten piękny dzień majowy 4 maja 1986 r. i jego niepowtarzalny nastrój. Powitanie ks. bpa Gerarda Kusza, wzruszenie i świadomość, że to początek tworzenia czegoś wielkiego w czym przy padło mi uczestniczyć.

Z perspektywy czasu widzę ogrom prac, jakie wykonaliśmy, ale i ogrom duchowego zaangażowania w budowę Kościoła jako Wspólnoty. To wszystko byłoby niemożliwe bez naszych duszpasterzy.

Dlatego w imieniu Rady Parafialnej i naszej Wspólnoty serdecznie dziękujemy ks. biskupowi Gerardowi za przewodniczenie pierwszej i obecnej Eucharystii w naszej Wspólnocie.

Ks. dr Alfonsowi Schubertowi, za przygotowanie i zapoczątkowanie tego wspaniałego dzieła.

Dziękujemy również naszemu proboszczowi, ks. Edwardowi, kontynuatorowi

budowy naszej świątyni i Wspólnoty oraz wszystkim księżom uczestniczącym w tej uroczystości, a szczególnie tym, którzy pracowali i pracują obecnie wśród nas.

Bóg Wam zapłać!

dokończenie na str. 5

dokończenie ze str. 4

Uroczystość przy krzyżu misyjnym i kamieniach pamięci.

Po Mszy św. przy krzyżu misyjnym i kamieniach pamięci wysłuchaliśmy okolicznościowego wystąpienia z okazji Święta NMP Królowej Polski zakończonego słowami:

„Dzisiaj, stojąc przy kamieniu poświęconym obrońcom Ojczyzny – żołnierzom

Armii Krajowej oraz przy kamieniu poświęconym krótkiej historii naszej Wspólnoty, obejmijmy pamięcią zarówno tych, którzy nie wahali się poświęcić życia dla Ojczyzny, jak i tych, którzy w mijającym dwudziestolecu nie szczędzili sił i środków dla budowania naszej Wspólnoty i naszej świątyni. Bo Ojczyzna to nie tylko „wielki zbiorowy obowiązek” w skali kraju, ale i te małe obowiązki względem społeczności lokalnej, w której przyszło nam żyć.

Boże, błogosław naszej Ojczyźnie i otaczaj Ją swoją opieką.”

Następnie przedstawiciele Armii Krajowej, Wspólnoty parafialnej i duchowieństwa zapalili znicze przy pomnikach i krzyżu misyjnym. Ksiądz Stanisław Bogaczewicz odczytał modlitwę za Ojczyznę,

autorstwa ks. Piotra Skargi. Uroczystość zakończyło odśpiewanie „Boże coś Polskę” i hymnu narodowego.

Dziękujemy duchowieństwu, pocztom sztandarowym organizacji kościelnych, społecznych i szkół z terenu naszej parafii oraz orkiestrze dętej za uświetnienie uroczystości, dziękujemy także licznie zgromadzonym jej uczestnikom.

Tadeusz Kucharski
Zdjęcia: **Daniel Kubny**

BUDUJEMY KOŚCIÓŁ BOŻY

W dniu 9 maja b.r. w prezbiterium naszego kościoła został zawieszony jeden z głównych elementów jego wystroju – krzyż z postacią Zmartwychwstałego Chrystusa.

Krzyż został wykonany przez rzeźbiarza pana **Mariana Molendę** z Nisy – twórcę ołtarza, ambony i chrzcielnicy – według projektu pana inż. **Zdzisława Budzyńskiego** z Opola.

Przebieg operacji zawieszenia krzyża, w której pomagali parafianie, ilustrują zdjęcia z prawej.

W dniach 8 do 10 maja pracownicy Zakładu Usług Remontowo–Budowlanych p. **Jerzego Suchańskiego** z Kędzierzyna–Koźła malowali krzyż na wieży naszego kościoła, co wymagało niemałych zdolności i umiejętności alpinistycznych. Stopień trudności wykonania tych prac przedstawiają zdjęcia obok.

Tadeusz Kucharski

Parafialny Zespół CARITAS

Od 25 grudnia 2005 roku mamy dokument papieski ukazujący wyraźne ramy działalności CARITAS. Jest to encyklika DEUS CARITAS EST. Możemy się cieszyć, że Ojciec Święty Benedykt XVI na nowo wyraźnie ukazał, że miłosierna miłość jest wpisane w chrześcijaństwo. Każdy z nas, będąc katolikiem, ma obowiązek podejmować miłość!

Cieszyć możemy się, że w Polsce od 1990 roku działają oficjalnie struktury CARITAS. Po wojnie tej działalności w sposób oficjalny Kościół w Polsce nie mógł prowadzić.

W naszej Wspólnocie od jej powstania działał Zespół Charytatywny, przemieniony później w Parafialny Zespół CARITAS.

Trudno dzisiaj powiedzieć, ile dobra, poprzez działalność Zespołu w ciągu 20 lat, ofiarowano osobom potrzebującym w naszej Wspólnocie.

Parafialny Zespół CARITAS to zwykle kilkanaście osób. Grupa ta inicjuje różne zbiórki pieniężne i rzeczowe, akcje dobroczynne, przekazuje dary, organizuje kolonie dla dzieci, spotkania dla chorych, starszych i dla dzieci.

Jesteśmy tym ofiarnym i odważnym osobom bardzo wdzięczni!

Możliwość działalności w Parafialnym Zespole CARITAS ma każdy z nas. Nie bądźmy wygodni. Znajdźmy czas dla bliźniego.

By dostrzec i docenić działalność naszego Zespołu CARITAS, popatrzmy co w roku 2006 udało się już zorganizować:

14.01. Spotkanie Seniorów (przy herbacie i smacznym pieczonym cieście) przygotowanym przez Zespół CARITAS. Spotkanie prowadził ks. Jarek – opiekun Seniorów w naszej parafii.

Ferie zimowe – 13 dzieci wysłano na ferie zimowe do Głucholaz oraz przekazano pieniądze na dożywianie dzieci w czasie feryjnego zimowiska w Świetlicy ARKA (1000 zł).

2.02. Sprzedaż świec i zbiórka ofiar dla potrzebujących – zebrano 876 złotych.

11.02 Światowy Dzień Chorych – członkinie Zespołu odwiedziły 52 osoby chore i wręczyły paczki z żywnością.

23.02. Czwartek godzina 17.00 – prowadzenie adoracji Najświętszego Sakramentu
10–11.04.2006 Rozpoczęła się akcja rozprowadzania żywności z Unii Europejskiej. 280 osób skorzystało z darów. Prowadzona jest ścisła dokumentacja ich rozdziału.

15.04. W Wielką Sobotę zebrano dary żywnościowe i pieniężne (464 zł) w czasie poświęcenia pokarmów w kościele. Wykonano 130 paczek, które przekazano potrzebującym rodzinom. Z zebranych darów przekazano produkty do Świetlicy ARKA na „świąteczne śniadanie”.

24.04. Zespół zorganizował w naszym Domu Parafialnym spotkanie dla Zespołów z dekanatów: Koźle, Kędzierzyn, Ujazd, Gościęcín. Przybyło 55 osób.

15–16.05 Dalszy ciąg akcji rozdziału darów z Unii Europejskiej. Żywność wydawano od 8.30 do 11.00 i od 16.00 do 18.00.

19.05. Kolejne spotkanie Seniorów, przy herbacie i smacznym pieczonym cieście, prowadzone przez ks. Jarka.

Od maja początek organizowania wyjazdu kilkunastu dzieci na kolonie letnie.

Od 1.01.2006 PZC opłaca 17 dzieciom obiady w trzech szkołach na terenie parafii.

Jest to akcja podejmowana każdego roku!

Od 1.01. do 30.04. przekazano pomoc na zakup leków na kwotę 210 złotych.

W każdą środę roboczą Parafialny Zespół CARITAS dyżuruje od 17.00 do 18.00.

W czasie dyżuru można zgłosić potrzebę pomocy, można zgłosić chęć pomocy lub podzielić się swoim dobrem. W czasie dyżuru można skorzystać z „magazynu odzieżowego”.

(Na czas wydawania żywności magazyn jest zamknięty.)

Możliwość działalności w Parafialnym Zespole CARITAS ma każdy z nas. Nie bądźmy wygodni. Znajdźmy czas dla bliźniego.

proboszcz parafii
ks. Edward Bogaczewicz

MINISTRANCI

Uroczystość odpustowa jest piękną okazją, aby wyrazić wdzięczność ministrantom i ich rodzinom, które w Służbie Ołtarza chłopcom pomagają. Dziękuję wszystkim ministrantom od najstarszych do najmłodszych. Każde przyjęcie jest ważną „Służbą”. Dziękuję kochanym rodzicom, którzy przypominają o służbie przy ołtarzu, idą często razem z ministrantem do kościoła!

Niech poniższe zestawienie zobrazuje zmagania ministranckie w roku 2005.

W „lidze” ministrantów szkół średnich według punktacji w roku 2005 przewodzili:

Cała Szymon	428
Wilga Krzysztof	207
Niesobski Szczepan	110
Witos Remigiusz	103

W „lidze” gimnazjalistów czołówka była w 2005 bardziej wyrównana:

Pluta Kamil	335
Graczyk Adam	301
Wolak Tomasz	264
Otoliński Dominik	242
Podstawowa „liga” miała w 2005 następującą czołówkę:	
Smuszowicz Wojciech	269
Kamiński Krzysztof	206
Sawicki Mariusz	194

Do grona ministrantów Szkoły Podstawowej zostało w listopadzie przyjętych 8 chłopców i w chwili obecnej Grono LSO naszej parafii liczy 42 ministrantów.

W każdą sobotę o godz.9.30 odbywa się spotkanie kandydatów do grona ministranckiego. Zapraszam chłopców od komunijnej klasy w szeregi Liturgicznej Służby Ołtarza!

ksiądz proboszcz

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Czerwiec

- 19 Zesłanie Ducha Świętego** – pierwszy dzień odpustu parafialnego.
Suma odpustowa w intencji parafian i gości.
- MP Matki Kościoła** – drugi dzień odpustu parafialnego.
- 5 Msze św. 6.30, 8.00, 14.00 – prymicyjna, 19.00 – za zmarłych parafian.
- 10 19.00 Msza św. w intencji ks. Michała w 6. rocznicę święceń kapłańskich.
- 11 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
- 12 19.00 Msza św. o Boże błogosławieństwo w budowie naszej świątyni i w intencji wspierających to dzieło. Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.
- 15 Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej**
Msze św. 7.00, 8.30 – po niej procesja, 11.30, 15.00, 18.30.
- 18 11.30 Rocznicza I Komunii Świętej.
- 19 19.00 Msza św. w intencji Stowarzyszenia Kolejarzy Polskich.
- 23 8.00 Msza św. na zakończenie roku szkolnego.
19.00 Msza św. w intencji ojców w dniu ich święta.
Msza św. w intencji Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Lipiec

- 2 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
- 3 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
- 7 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
- 10 19.00 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.
- 13 7.00 Msza św. w intencji Ojczyzny, Radia Maryja, Telewizji Trwam i o rychłą beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II.
- 16 8.30 Msza św. w intencji Bractwa Szkaplerza Świętego.
- 26 19.00 Msza św. w intencji Apostolatu Margaretka.

Sierpień

- 4 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
- 6 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
- 7 19.00 Msz św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
- 14 19.00 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.
- 15 Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny**
Msze św. w porządku niedzielnym.

Wrzesień

- 1 8.00 Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego.
18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
- 3 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
- 4 18.00 Msz św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrzty, śluby i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„*Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Paweł Leszek Dulęba, Jakub Franciszek Piotrowski, Mikołaj Adam Basta, Filip Arkadiusz Kolny, Maja Martyna Kloc, Oliwia Monika Salamon, Łukasz Bartosz Hajduk, Michał Lucjan Wuwer, Nadia Barbara Bomba, Kaja Kopko, Nikola Helena Nakoneczna, Jakub Marek Jaroszek, Emilia Magdalena Szafarczyk, Maciej Jakub Onyszkiewicz, Oliwia Małgorzata Nogalska, Marcel Jan Musielak, Tomasz Jakub Cież, Lena Anna Łuc.

Sakrament Bierzmowania

„...*przyjmij znamię Ducha Świętego*” – te słowa wypowiedział ks. bp Paweł Stobrawa do 164 osobowej grupy bierzmowanych, odpowiadając na ich pragnienie, aby Duch Święty umocnił ich do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad.

Sakrament małżeństwa

„...*ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz, że cię nie opuszczę aż do śmierci.*” – taką przysięgę małżeńską w obecności Chrystusa złożyli sobie:

Łukasz Paździor i Aleksandra Piosek
Krzysztof Matysek i Joanna Kaniak
Mariusz Skrzat i Anna Jastrzębska

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Andrzej Mularczyk I. 46	Aniela Łochowska I. 93
Edward Skalski I. 60	Teresa Świniarska I. 67
Marianna Leszkowicz I. 67	Stefan Wesoly I. 54
Władysław Fartuch I. 65	Stefan Czarnecki I. 60
Elżbieta Maślona I. 82	Helena Zembrzuska I. 91

Niech spoczywają w pokoju.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła – ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12

Redagują: Wanda i Tadeusz Kucharscy – biuro redakcji.

Współpraca: Jerzy Jaksiewicz, Piotr Mazurek, Barbara Kwaśnicka – korekta.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy

PARAFIALNA PIELGRZYMKA SZLAKIEM MAZURSKICH SANKTUARIÓW

*„Do Ciebie Matko Szafarko łask,
Błagalne pienia wciąż płyną,
Twa dobroć świeci nad słońca blask,
Nadzieją Tyś nam jedyną.”*

5 maja (piątek) – Na trasę pielgrzymki wyruszyliśmy o godz. 4.00 i kolejno pielgrzymowaliśmy do sanktuariów:

– Sanktuarium Najświętszej Marii Panny w Szymanowie, gdzie czczona jest Pani Jazłowiecka, „Wygnanek z Jazłowca”, patronka 14 Pułku Ułanów Jazłowieckich, której posąg został tu przewieziony przez siostry niepokalanek z Jazłowca w 1946 roku, aby tu u wrót stolicy czuć nad Ojczyzną, by nieść pomoc i nadzieję. Mszę św. w intencjach naszego pielgrzymowania odprawił ks. Jarosław Krężel organizator i przewodnik pielgrzymki. (zdj. 1)

– Sanktuarium św. Maksymiliana Marii Kolbego w Niepokalanowie. Poznaliśmy historię powstania franciszkańskiego Niepokalanowa oraz życia, działalności misyjnej i męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana. (zdj. 2)

– Sanktuarium Matki Bożej w Gietrzwałdzie, miejsce objawień Matki Bożej w 1877 roku.

Matka Boża, która objawiła się dwóm dziewczynkom, prosiła, aby codziennie odmawiano różaniec. Objawienia w Gietrzwałdzie są jedynymi objawieniami w Polsce uznanymi przez Kościół. Gospo-

darzem sanktuarium jest zakon kanoników regularnych. (zdj. 3)

6 maja – Dzień rozpoczęliśmy Mszą św. koncelebrowaną przez ks. Jarosława i innych księży przybyłych do Matki Boskiej Gietrzwałdzkiej. Potem udaliśmy się do Mragowa nad piękne jezioro a następnie odwiedziliśmy:

– Sanktuarium w Świętej Lipce nazywane „Częstochową Północy”, gdzie wysłuchaliśmy koncertu organowego i uczestniczyliśmy w Eucharystii. W ołtarzu głównym znajduje się obraz Matki Boskiej Świętolińskiej. Gospodarzem sanktuarium jest zakon ojców jezuitów. (zdj. 4)

– Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju w Stoczku Klasztornym. To tutaj w okresie od 12.10.1953 do 6.10.1954 r. był więziony Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński.

Kustoszem Bazyliki w Stoczku od 1957 roku jest zgromadzenie księży marianów. (zdj. 5)

– Sanktuarium Najświętszego Zbawiciela i Męki Pańskiej w Głotowie, którego wnętrza zawiera wiele elementów zdobniczych związanych z Eucharystią. W XIV wieku w tym miejscu, w czasie prac rolnych, wyorano kielich, a w nim Hostię, która została ukryta prawdopodobnie z obawy przed profanacją ze strony XIII wiecznych pogan. (zdj. 6)

Następnie wróciliśmy na nocleg do Gietrzwałdu.

7 maja – Ostatni dzień rozpoczęliśmy Eucharystią, a następnie udaliśmy się

w drogę powrotną przez Pola Grunwaldzkie (zdj. 7) do Warszawy, gdzie w kościele p.w. św. Stanisława Kostki odwiedziliśmy grób ks. Jerzego Popiełuszki i zwiedziliśmy muzeum poświęcone Jego pamięci (zdj. 8).

Ostatnie sanktuarium na trasie naszej pielgrzymki to Jasna Góra, gdzie w krótkiej modlitwie, przed obrazem Czarnej Madonny, jeszcze raz powierzyliśmy Matce Bożej wszystkie sprawy i intencje naszego pielgrzymowania oraz dziękowaliśmy za Jej opiekę i wstawiennictwo.

Serdecznie dziękujemy ks. Jarosławowi za trud włożony w przygotowanie pielgrzymki i jej przewodniczenie.

Bóg zapłać!

Pielgrzymi

Zdjęcia: **T. Kucharski**

